

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-85-71>

УДК 330.341.1:004:658.01

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ: РОЛЬ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

ENTERPRISE COMPETITIVENESS IN THE CONTEXT OF DIGITALIZATION: THE ROLE OF INNOVATION AND ICT SUPPORT

Мініна Оксана Валеріївнакандидат економічних наук, доцент,
Національний університет «Чернігівська політехніка»
ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-5919-1599>**Кононенко Сергій Олександрович**доктор філософії з менеджменту, молодший науковий співробітник,
Національний університет «Чернігівська політехніка»
ORCID: <https://orcid.org/0009-0000-7884-747X>**Minina Oksana, Kononenko Serhii**
Chernihiv Polytechnic National University

У статті обґрунтовано роль інноваційної діяльності та інформаційно-комунікаційного забезпечення у формуванні конкурентоспроможності підприємств в умовах цифровізації. На основі статистичного аналізу за 2018-2024 рр. виявлено тенденції активізації інноваційних процесів, незважаючи на вплив методологічних змін та безпекових викликів. Досліджено структурну трансформацію інноваційних витрат, зокрема стрімке зростання частки сектору інформації та телекомунікацій. Особливу увагу приділено аналізу результативності впровадження інновацій та рівню цифровізації бізнес-процесів. Встановлено наявність взаємозв'язку між інноваційною активністю, цифровізацією та конкурентоспроможністю. Обґрунтовано, що інновації та цифрові технології виступають ключовими чинниками підвищення ефективності функціонування підприємств і формування їх довгострокових конкурентних переваг в умовах нестабільного економічного середовища.

Ключові слова: конкурентоспроможність, підприємство, інноваційна діяльність, управлінські рішення, цифровізація, інформаційно-комунікаційні технології, інноваційні підходи, інноваційні рішення.

The article substantiates the strategic role of innovation activity and information and communication support in ensuring the competitiveness of enterprises amid the rapid digitalization of the national economy. In the current market environment, characterized by high uncertainty and swift technological shifts, a company's success depends on its ability to adapt to external changes and transform business processes through technological advancement. The study examines the complex relationship between innovative activity, the level of digital tool integration, and overall business performance based on an analysis of statistical data from 2018-2024. The analysis revealed that while the number of innovatively active enterprises in Ukraine has shown growth, the dynamics were significantly influenced by changes in statistical methodology, specifically the transition to the Oslo Manual 2018 guidelines. A major structural transformation in innovation expenditures was identified: the share of the «Information and Telecommunications» sector increased nearly sixfold, reaching 15,9% by 2024, which confirms a strategic pivot toward digital and service-oriented models. At the same time, traditional sectors like transport and storage saw a tenfold decrease in their share of innovation costs. Furthermore, the research highlights the rapid growth in the volume of sold innovative products in 2024, driven by the militarization of the innovation sphere and the development of the national Military-tech cluster. Despite these positive trends, the overall share of innovative products in total sales remains low, indicating that the innovation potential is not yet fully realized across the broader economy. The study also evaluates the use of ICT, noting a rise in cloud computing and broadband access. The authors conclude that the paradigm of competitiveness is shifting toward knowledge and digital synergy. Achieving sustainable market

positions requires a transition to a systemic innovation-digital transformation that enables enterprises to create long-term competitive advantages in global markets.

Keywords: competitiveness, enterprise, innovation, managerial decisions, digitalization, information and communication technologies (ICT), innovative approaches, innovative solutions.

Постановка проблеми. Успішність функціонування будь-якого підприємства в ринковій економіці залежить насамперед від його конкурентних позицій та рівня адаптивності до змін зовнішнього середовища. Сучасний етап розвитку як національної, так і світової економіки відрізняється високим ступенем невизначеності, множинністю викликів і стрімкою цифровізацією, що зумовлює зростання ролі інноваційної діяльності як ключового чинника забезпечення конкурентоспроможності підприємств. Інноваційні підходи до ведення бізнесу за таких умов є невід'ємною частиною успіху, оскільки трансформують бізнес-процеси та створюють додаткові конкурентні переваги.

Водночас рівень інноваційної активності підприємств та ефективність впровадження інновацій залишаються на сьогодні недостатніми для забезпечення стійких конкурентних переваг, що свідчить про наявність проблем у формуванні інноваційної складової їх розвитку. Крім того, цифровізація бізнесу, яка відкриває нові можливості для підвищення ефективності діяльності, впроваджується нерівномірно та не завжди супроводжується відповідними організаційними й управлінськими змінами.

За таких умов особливої актуальності набуває дослідження взаємозв'язку між інноваційною діяльністю, рівнем цифровізації та конкурентоспроможністю підприємств, що дозволяє визначити ключові чинники формування їх конкурентних переваг у сучасному економічному середовищі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми забезпечення конкурентоспроможності підприємств досліджували як зарубіжні, так і вітчизняні науковці, зокрема М. Портер [1], Д. Тіс, Г. Пізано, Е. Шуен [2], О. Виноградова, А. Асан, О. Чарна [4], Б. Кишакевич, Б. Демедюк, О. Волинський [5], К. Новікова [6], Я. Пухальська [7] та інші. В їх працях розкрито теоретичні засади формування конкурентних переваг і роль чинників забезпечення стійких позицій підприємств.

Значний внесок у дослідження впливу інноваційної діяльності здійснили І. Хаші, Н. Стойчич [8], Г. Вердье, Е. Дабла-Норріс [9], П. Богетофт, Л. Кроман, А. Сьоренсен [10],

Г. Рубера, А. Кірка [11], Б. Бігліарді, Дж. Ферраро, Ф. Галаті [12], які доводять позитивний зв'язок між інноваціями та ефективністю й конкурентоспроможністю підприємств.

Питання цифровізації та інформаційно-комунікаційного забезпечення висвітлено у працях І. Максютенка [13], В. Яремича [14], Є. Іоніна, А. Присича, К. Крейтерлінга, Ц. Хуанга, І. Танга, а також Т. Крауса, Н. Ділшада, Ф. Шваба, А. Аутіо та інших, де акцентовано увагу на трансформації бізнес-процесів і зростанні ролі ІКТ у забезпеченні конкурентоспроможності підприємств.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Незважаючи на значну кількість наукових праць, присвячених дослідженню конкурентоспроможності підприємств, інноваційної діяльності та цифровізації, низка аспектів залишається недостатньо розкритою. Зокрема, потребує подальшого дослідження комплексний аналіз взаємозв'язку між інноваційною активністю, рівнем цифровізації та результативністю підприємств на основі актуальних статистичних даних. Крім того, недостатньо уваги приділено оцінці трансформаційних процесів у структурі інноваційних витрат і результатів діяльності підприємств в умовах сучасних макроекономічних і безпекових викликів, що зумовлює необхідність поглиблення відповідних аналітичних досліджень.

Метою статті є обґрунтування ролі інноваційної діяльності та інформаційно-комунікаційного забезпечення у формуванні конкурентоспроможності підприємств на основі статистичного аналізу їх розвитку в умовах цифровізації бізнес-процесів.

Виклад основного матеріалу дослідження. У сучасних умовах господарювання конкурентоспроможність підприємств традиційно розглядається як комплексна характеристика їх здатності ефективно функціонувати в умовах ринкової конкуренції, адаптуватися до змін зовнішнього середовища та формувати стійкі конкурентні переваги [1-3]. У численних наукових дослідженнях конкурентоспроможність підприємства визначається як відносна характеристика, що відображає його переваги порівняно з іншими суб'єктами ринку за сукупністю економічних, технологіч-

них та управлінських параметрів, що формують його ринкову позицію [4-7].

Ключову роль у забезпеченні конкурентоспроможності підприємств в епоху динамічних змін та становлення цифрової економіки відіграє інноваційна діяльність, що охоплює створення, впровадження та комерціалізацію нових або вдосконалених продуктів, технологій і організаційних рішень. Як зазначається у наукових і практичних дослідженнях, інноваційна активність підприємств є ключовим чинником підвищення їх продуктивності, ефективності та ринкової позиції, що безпосередньо впливає на рівень конкурентоспроможності [8-12].

У сучасних умовах стрімкого розвитку цифрових технологій суттєво зростає роль інформаційно-комунікаційних систем, які стають невід'ємним елементом функціонування підприємств. Інтеграція цифрових інструментів у всі сфери діяльності сприяє оптимізації бізнес-процесів, зниженню витрат і підвищенню швидкості прийняття управлінських рішень [13; 14]. Крім того, взаємозв'язок між інноваційною діяльністю та цифровізацією має взаємопідсилюючий характер. Цифрові технології створюють умови для більш ефективного впровадження інновацій, тоді як інновації підвищують результативність цифрових рішень. Це, у свою чергу, формує нову парадигму забезпечення конкурентоспроможності підприємств, засновану на інноваційно-цифрових факторах.

За даними Державної служби статистики [15], інноваційна діяльність підприємств характеризується такими показниками, як кількість інноваційно активних підприємств, обсяг реалізованої інноваційної продукції, витрати на інновації та рядом інших, що дозволяють здійснювати кількісну оцінку впливу інновацій на результати діяльності підприємств.

У період з 2018 по 2024 рр. кількість інноваційно активних підприємств в Україні, а також їх частка у загальній кількості підприємств неухильно зростала (рис. 1): кількість зросла на 80%, а частка – більш ніж удвічі. Подібна динаміка свідчить про активізацію інноваційної діяльності, проте, якщо порівняти з попереднім періодом 2016-2018 рр., то кількість таких підприємств перевищувала 8 тис. од., а їх частка була понад 28%. Таке різке скорочення значною мірою зумовлене не стільки фактичним згоранням інноваційної діяльності, скільки змінами методології статистичного обліку, зокрема переходом до

положень Oslo Manual 2018 [3], що передбачає уточнення критеріїв віднесення підприємств до інноваційно активних. Додатковий вплив мали зміни у вибірці обстежуваних підприємств та кризові економічні явища, однак саме методологічний фактор є визначальним у виникненні такого розриву динаміки.

Протягом аналізованого періоду обсяг витрат підприємств на інновації зріс несуттєво, всього на 7,7% – з 25027,9 млн. грн. у 2018 р. до 26963,2 млн грн. у 2024 р., проте тут слід зауважити два важливі фактори.

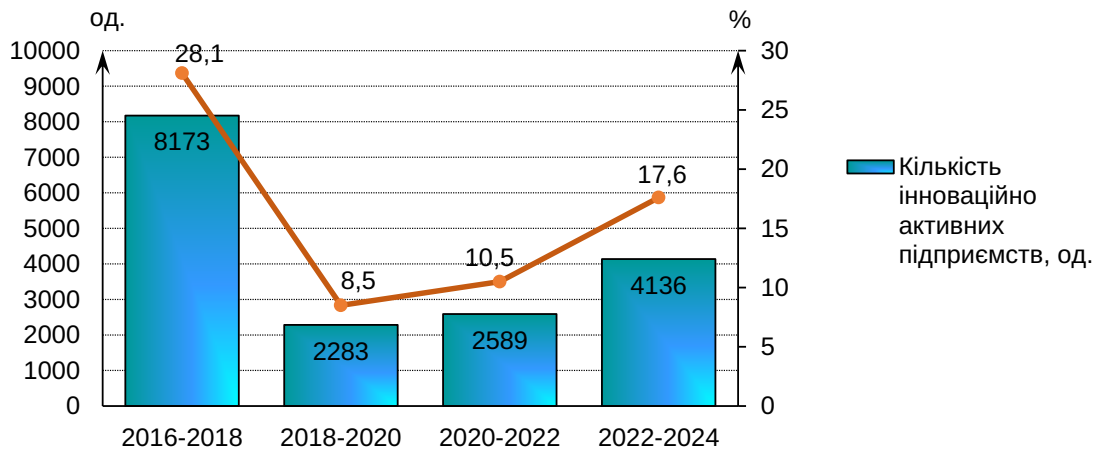
По-перше, у 2022 р. через початок активних бойових дій на території нашої країни обсяг витрат на інновації скоротився майже на 44% порівняно з 2018 р., тому його приріст у 2024 р. по відношенню до 2022 р. склав 92% і перевищив рівень 2018 р.

По-друге, відбулися зміни у галузевій структурі витрат на інновації: якщо у 2018 р. частка «Інформації та телекомунікацій» в загальній сумі складала 2,7%, то у 2024 р. вона збільшилася майже в 6 разів – до 15,9% (рис. 2).

У той же час частка транспорту, складського господарства, поштової та кур'єрської діяльності у загальній сумі інноваційних витрат за цей період скоротилася майже в 10 разів – з 13,2% до 1,4%. Така структурна трансформація витрат підтверджує переорієнтацію вітчизняного бізнесу з традиційних індустріальних моделей на цифрові та сервіс-орієнтовані рішення. Найбільшу і досить стабільну частку протягом аналізованого періоду має переробна промисловість – 52-55%, на діяльність у сферах архітектури та інжинірингу, технічні випробування і дослідження, наукові дослідження та розробки, рекламну діяльність і дослідження кон'юнктури ринку приходиться 17-18% за виключенням 2022 р., коли частка цих видів діяльності в сумі інноваційних витрат різко збільшилася до 29%, проте завдяки лише «просіданню» інших галузей.

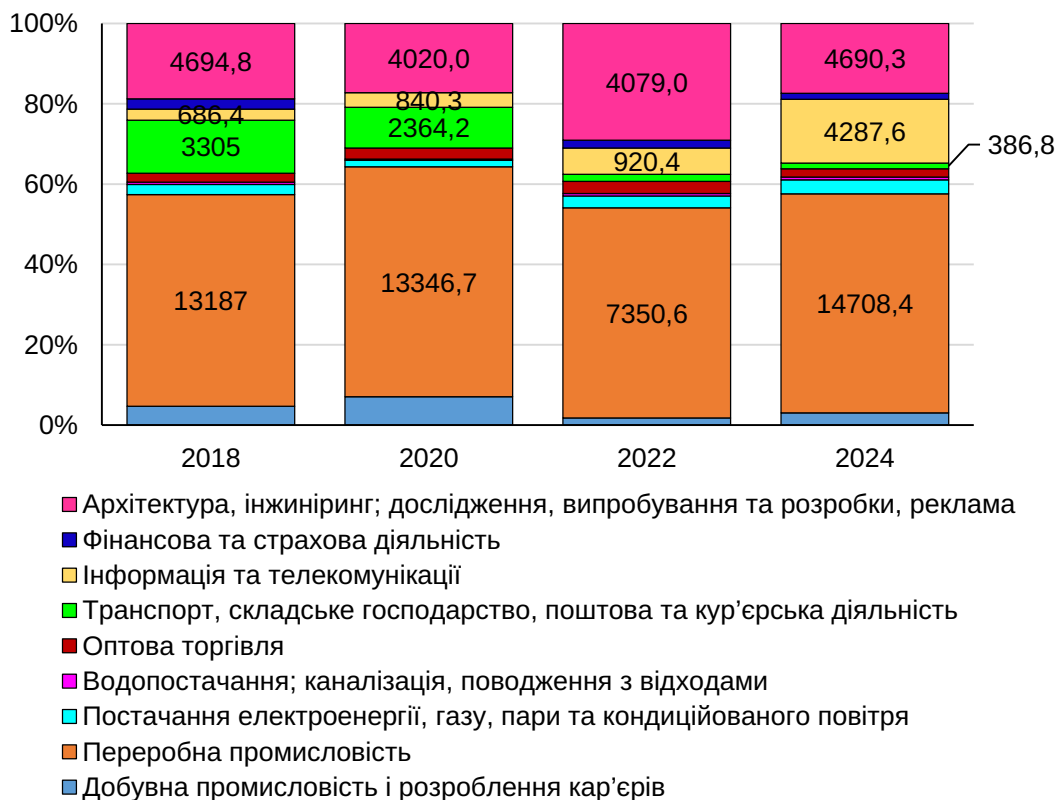
Отже, як показує аналіз динаміки витрат на інновації, що відображає загальну тенденцію до зростання, а також свідчить про готовність більшості підприємств інвестувати в інноваційні розробки, роль інноваційної компоненти розвитку як основи забезпечення довгострокової конкурентоспроможності та адаптації до змін зовнішнього середовища посилюється.

Динаміка обсягів реалізованої інноваційної продукції підприємств підтверджує, що зазначені тенденції знаходять відображення у практичних результатах їх діяльності (рис. 3).

Рис. 1. Динаміка кількості і частки інноваційно активних підприємств України у 2016-2024 рр.

Джерело: сформовано авторами на основі [15]

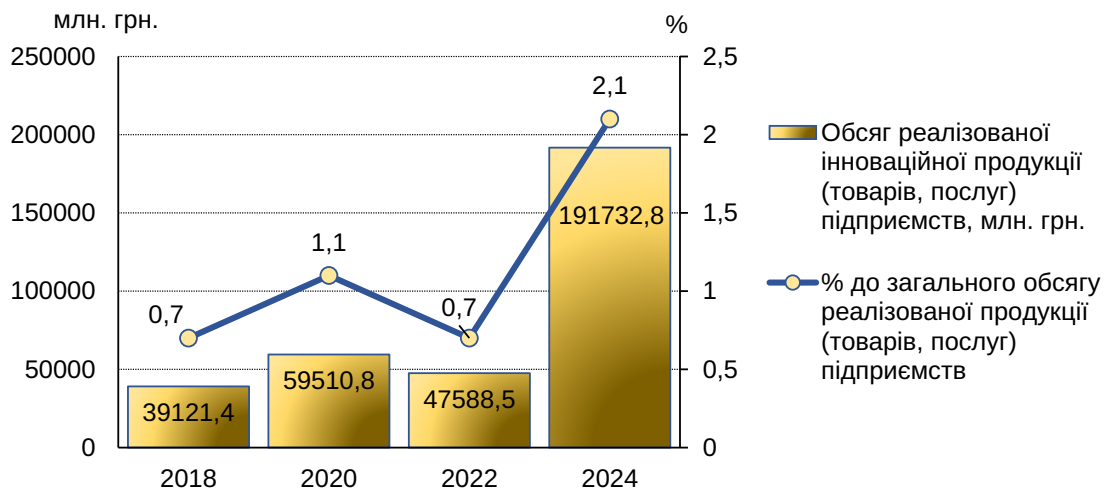
Рис. 2. Динаміка витрат підприємств України на інновації за видами економічної діяльності у 2018-2024 рр., млн. грн.

Джерело: сформовано авторами на основі [15]

Зокрема, після зростання обсягів у 2020 р. на 52% порівняно із 2018 р. спостерігається їх спад на 20% у 2022 р. з уже відомих причин, проте 2024 р. охарактеризувався різким збільшенням обсягів реалізованої інноваційної продукції – в 4 рази по відношенню до 2022 р., перевищивши «довосенні» значення

2018 р. майже у 5 разів. Середньорічний темп приросту реалізації інноваційної продукції за аналізований період склав 30,3%.

Такі високі темпи зростання обсягів реалізованої інноваційної продукції у 2024 р. на фоні макроекономічних викликів значною мірою зумовлені стрімкою мілітаризацією

Рис. 3. Обсяг реалізованої інноваційної продукції (товарів, послуг) підприємств України у 2018-2024 рр.

Джерело: сформовано авторами на основі [15]

інноваційної сфери. Розвиток вітчизняного кластеру Military-tech, стимульований державним замовленням та запитом оборонного сектору, став потужним драйвером комерціалізації технологічних рішень, що відобразилося на показниках результативності інноваційної діяльності вітчизняних підприємств.

Порівняння динаміки витрат на інновації та обсягів реалізації інноваційної продукції демонструє позитивну кореляцію між ними: обидва показники зростають, проте темпи збільшення обсягів реалізації суттєво випереджають темпи зростання витрат на інновації, що свідчить про підвищення ефективності використання інноваційних ресурсів, а також активізацію процесів комерціалізації інновацій.

Разом з тим, незважаючи на позитивну динаміку, частка інноваційної продукції в загальному обсязі реалізованої продукції українських підприємств залишається низькою. Навіть її зростання втричі – з 0,7% у 2018 р. до 2,1% у 2024 р. – не дозволяє говорити про хоча б відчутну зміну структури реалізації на користь інноваційної складової. Це свідчить про те, що інновації поки не набули визначальної ролі у господарській діяльності більшості вітчизняних підприємств, а отже їхній потенціал у формуванні стійких конкурентних переваг реалізується не повною мірою. Це актуалізує потребу в державній підтримці не лише процесу розробки інновацій, а й етапу їхнього масового впровадження в реальний сектор економіки.

Важливим фактором підвищення ефективності діяльності та зміцнення конкурентоспро-

можності суб'єктів господарювання в епоху цифрових трансформацій є інтенсифікація використання інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ). Як свідчать статистичні дані [15], рівень базової цифровізації вітчизняних підприємств (комп'ютеризація та доступ до мережі Інтернет) є досить високим. Проте для утримання міцних ринкових позицій у нестабільному середовищі необхідне активніше впровадження новітніх цифрових інструментів, оскільки загальні процеси цифровізації економіки все ще демонструють помірну динаміку (рис. 4).

Позитивні зрушення зафіксовано лише за окремими напрямками: зокрема, у 2024 р. кількість підприємств, що використовують фіксований широкопуговий доступ до Інтернету, зросла майже на 38% порівняно із 2018 р., а частка споживачів послуг хмарних обчислень збільшилася в 1,6 рази. Крім того, з 2022 р. статистична звітність фіксує впровадження технологій штучного інтелекту, хоча їх поширення залишається низьким і навіть продемонструвало незначне скорочення – з 5,4% у 2022 р. до 4,6% у 2024 р.

Недостатня інтенсивність цифрових перетворень обмежує можливості підприємств повною мірою реалізувати свій інноваційний потенціал. За таких умов прискорення цифровізації бізнес-процесів стає критично важливим чинником забезпечення стратегічної конкурентоспроможності.

Оцінка результативних показників діяльності підприємств дозволяє встановити, якою мірою інноваційна активність та рівень інфор-

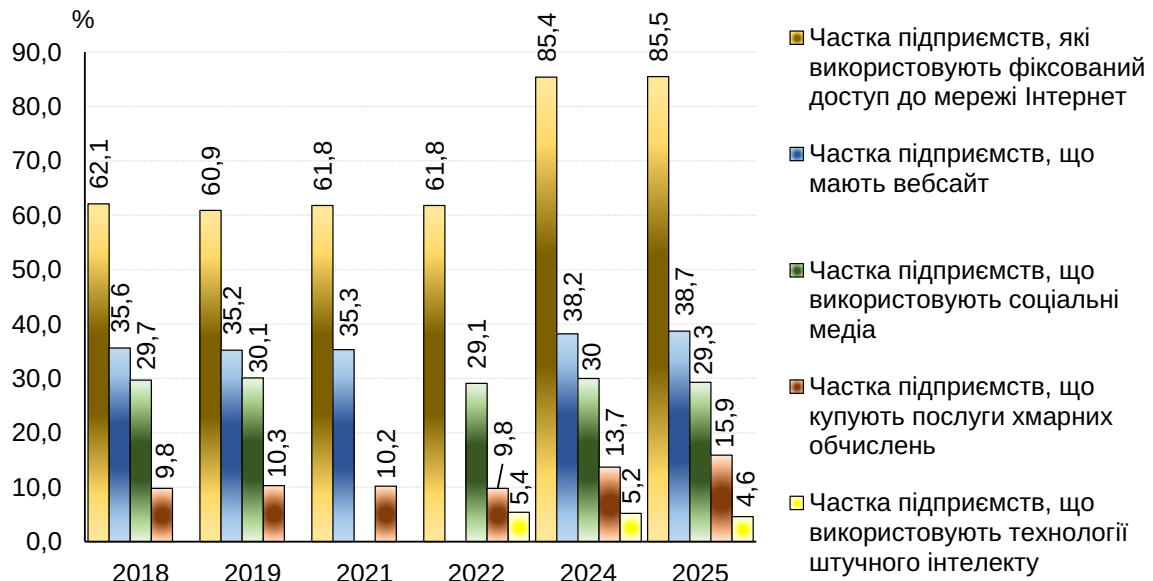

Рис. 4. Використання ІКТ на підприємствах України у 2018-2024 рр.

Джерело: сформовано авторами на основі [15]

маційно-комунікаційного забезпечення трансформуються у практичні економічні результати функціонування бізнесу (рис. 5).

Аналіз підтверджує наявність кореляції між результативністю діяльності підприємств, їхньою інноваційною активністю та рівнем використання цифрових інструментів. Попри те, що динаміка загальноекономічних показників формується під впливом широкого спектру екзогенних та ендогенних чинників, саме цифровізація та інновації відіграють роль

ключових каталізаторів якісних перетворень, спрямованих на довгострокове зміцнення конкурентних позицій вітчизняних підприємств.

Висновки. Проведене дослідження дає підстави стверджувати, що в умовах цифровізації конкурентоспроможність підприємств трансформується від ресурсно орієнтованої моделі до моделі, заснованої на знаннях, інноваціях і цифрових технологіях. Аналіз динаміки основних індикаторів засвідчив суттєву активізацію інноваційних процесів в Україні,

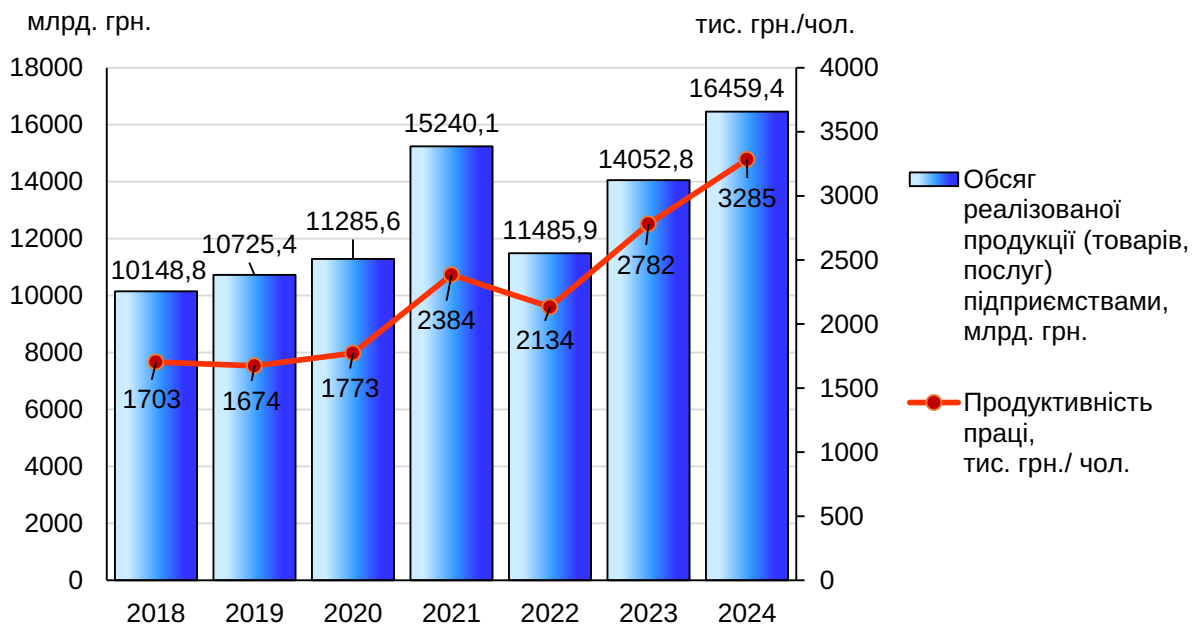

Рис. 5. Показники результатів діяльності підприємств України у 2018-2024 рр.

Джерело: сформовано авторами на основі [15]

яка відбувається попри складні макроекономічні умови та безпекові виклики.

Водночас отримані результати свідчать про збереження низки структурних дисбалансів, таких як недостатня частка інноваційної продукції та нерівномірність цифрових трансформацій, що обмежують певною мірою реалізацію потенціалу підприємств у формуванні стійких конкурентних переваг.

Перспективи зміцнення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств пов'язані з переходом від фрагментарного впровадження цифрових рішень до системної інноваційно-цифрової трансформації. Синергія інноваційної діяльності та цифрового інструментарію створює передумови не лише для адаптації, а й для формування довгострокових конкурентних переваг на глобальних ринках.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Michael Porter (1998). Clusters and the New Economics of Competition. *HARVARD BUSINESS REVIEW*. From the Magazine (November-December 1998). URL: <https://hbr.org/1998/11/clusters-and-the-new-economics-of-competition> (дата звернення: 03.04.2026).
2. David J. Teece, Gary Pisano and Amy Shuen (1997). Dynamic Capabilities and Strategic Management. *Strategic Management Journal*. Vol. 18, No. 7 (Aug., 1997), pp. 509-533. URL: <https://www.jstor.org/stable/3088148> (дата звернення: 03.04.2026).
3. OECD/Eurostat (2018). Oslo Manual 2018: Guidelines for Collecting, Reporting and Using Data on Innovation. 4th Edition. *The Measurement of Scientific, Technological and Innovation Activities*. OECD Publishing, Paris/Eurostat, Luxembourg. URL: <https://doi.org/10.1787/9789264304604-en> (дата звернення: 03.04.2026).
4. Виноградова О.В., Асан А.Ж., Чарна О.О. Конкурентоспроможність підприємства як економічна категорія. *Економіка. Менеджмент. Бізнес*. № 3(37), 2021. С. 4-11. URL: <https://journals.dut.edu.ua/index.php/emb/article/view/2674> (дата звернення: 04.04.2026).
5. Кишакевич Б.Ю., Демедюк Б.Т., Волинський О.Ю. Конкурентоспроможність підприємства: економічна сутність та еволюція поглядів. *Економічний простір*. № 186, 2023. С. 40-43. URL: <https://prostir.pdaba.dp.ua/index.php/journal/article/view/1288> (дата звернення: 04.04.2026).
6. Новікова К.В. Конкурентоспроможність підприємства: сутність та зміст. *Вісник Приазовського Державного Технічного Університету*. Серія: Економічні науки. №34, 2017. С. 201-207. URL: <https://doi.org/10.31498/1225-6725.34.2017.129154> (дата звернення: 04.04.2026).
7. Пухальська Я. Конкурентоспроможність підприємства в умовах інформаційного суспільства. *Вісник Хмельницького національного університету*. Серія: Економічні науки. Том 306 № 3, 2022. С. 108-112. URL: <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2022-306-3-15> (дата звернення: 04.04.2026).
8. Iraj Hashi, Nebojša Stojčić. The impact of innovation activities on firm performance using a multi-stage model: Evidence from the Community Innovation Survey 4. *Research Policy*. Volume 42, Issue 2, March 2013, Pages 353-366. URL: <https://doi.org/10.1016/j.respol.2012.09.011> (дата звернення: 05.04.2026).
9. Ms. Genevieve Verdier, Erasmus Kersting and Ms. Era Dabla-Norris. Firm Productivity, innovation and Financial Development. *IMF Working Papers*. Volume 2010: Issue 049. 36 p. URL: <https://doi.org/10.5089/9781451963250.001> (дата звернення: 03.04.2026).
10. Peter Bogetoft, Lene Kroman, Aleksandrs Smilgins, Anders Sørensen (2024). Innovation strategies and firm performance. *Journal of Productivity Analysis*. №62. pp. 175-196. URL: <https://doi.org/10.1007/s11123-024-00727-1> (дата звернення: 05.04.2026).
11. Gaia Rubera and Ahmet H. Kirca (2012). Firm Innovativeness and Its Performance Outcomes: A Meta-Analytic Review and Theoretical Integration. *Sage Journals*. Vol. 76, Issue 3. URL: <https://doi.org/10.1509/jm.10.0494> (дата звернення: 05.04.2026).
12. Barbara Bigliardi, Giovanna Ferraro and Francesco Galati (2020). The influence of open innovation on firm performance. *International Journal of Engineering Business Management*. URL: <https://doi.org/10.1177/1847979020969545> (дата звернення: 05.04.2026).
13. Максютенко І. Аналіз тенденцій розвитку електронної комерції. *Економіка та суспільство*. № 64, 2024. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-64-54> (дата звернення: 05.04.2026).
14. Яремич В. Модель полікритеріальної діагностики конкурентоспроможності підприємств електронної торгівлі. *Управління розвитком складних систем*. № 54, 2023. С. 106-113. URL: <https://doi.org/10.32347/2412-9933.2023.54.106-113> (дата звернення: 05.04.2026).
15. Держстат. Офіційний сайт. URL: <https://stat.gov.ua/> (дата звернення: 03.04.2026).

REFERENCES:

1. Michael Porter (1998). Clusters and the New Economics of Competition. *HARVARD BUSINESS REVIEW*. From the Magazine (November-December 1998). Available at: <https://hbr.org/1998/11/clusters-and-the-new-economics-of-competition> (accessed April 3, 2026).
2. David J. Teece, Gary Pisano and Amy Shuen (1997). Dynamic Capabilities and Strategic Management. *Strategic Management Journal*. Vol. 18, No. 7 (Aug., 1997), pp. 509-533. Available at: <https://www.jstor.org/stable/3088148> (accessed April 3, 2026).
3. OECD/Eurostat (2018). Oslo Manual 2018: Guidelines for Collecting, Reporting and Using Data on Innovation. 4th Edition. *The Measurement of Scientific, Technological and Innovation Activities*. OECD Publishing, Paris/ Eurostat, Luxembourg. Available at: <https://doi.org/10.1787/9789264304604-en> (accessed April 3, 2026).
4. Vynohradova O.V., Asan A.Zh., Charna O.O. (2021) Konkurentospromozhnist pidpriemstva yak ekonomichna katehoriia [Enterprise competitiveness as an economic category]. *Ekonomika. Menedzhment. Biznes*. Vol. 3(37). pp. 4-11. Available at: <https://journals.dut.edu.ua/index.php/emb/article/view/2674> (accessed April 4, 2026).
5. Kyshakevych B.lu., Demediuk B.T., Volynskiy O.lu. (2023) Konkurentospromozhnist pidpriemstva: ekonomichna sutnist ta evoliutsiia pohliadiv [Enterprise competitiveness: economic essence and evolution of views]. *Ekonomichniy prostir*. Vol. 186. pp. 40-43. Available at: <https://prostir.pdaba.dp.ua/index.php/journal/article/view/1288> (accessed April 4, 2026).
6. Novikova K.V. (2017) Konkurentospromozhnist pidpriemstva: sutnist ta zmist [Enterprise competitiveness: essence and content]. *Visnyk Pryazovskoho Derzhavnogo Tekhnichnogo Universytetu. Seriya: Ekonomichni nauky*. Vol. 34. pp. 201-207. Available at: <https://doi.org/10.31498/2225-6725.34.2017.129154> (accessed April 4, 2026).
7. Pukhalska Ya. (2022) Konkurentospromozhnist pidpriemstva v umovakh informatsiynoho suspilstva [Competitiveness of an enterprise in the information society]. *Visnyk Khmelnytskoho natsionalnogo universytetu. Seriya: Ekonomichni nauky*. Tom 306 Vol. 3. pp. 108-112. Available at: <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2022-306-3-15> (accessed April 4, 2026).
8. Iraj Hashi, Nebojša Stojčić. (March 2013) The impact of innovation activities on firm performance using a multi-stage model: Evidence from the Community Innovation Survey 4. *Research Policy*. Vol. 42. Issue 2. pp. 353-366. Available at: <https://doi.org/10.1016/j.respol.2012.09.011> (accessed April 4, 2026).
9. Ms. Genevieve Verdier, Erasmus Kersting and Ms. Era Dabla-Norris. Firm Productivity, innovation and Financial Development. *IMF Working Papers*. Volume 2010: Issue 049. 36 p. Available at: <https://doi.org/10.5089/9781451963250.001> (accessed April 4, 2026).
10. Peter Bogetoft, Lene Kroman, Aleksandrs Smilgins, Anders Sørensen (2024). Innovation strategies and firm performance. *Journal of Productivity Analysis*. Vol. 62. pp. 175-196. Available at: <https://doi.org/10.1007/s11123-024-00727-1> (accessed April 5, 2026).
11. Gaia Rubera and Ahmet H. Kirca (2012). Firm Innovativeness and Its Performance Outcomes: A Meta-Analytic Review and Theoretical Integration. *Sage Journals*. Vol. 76, Issue 3. Available at: <https://doi.org/10.1509/jm.10.0494> (accessed April 5, 2026).
12. Barbara Bigliardi, Giovanna Ferraro and Francesco Galati (2020). The influence of open innovation on firm performance. *International Journal of Engineering Business Management*. Available at: <https://doi.org/10.1177/1847979020969545> (accessed April 5, 2026).
13. Maksiutenko I. (2024) Analiz tendentsii rozvytku elektronnoi komertsii [Analysis of e-commerce development trends]. *Ekonomika ta suspilstvo*. Vol. 64. Available at: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-64-54> (accessed April 5, 2026).
14. Yaremych V. (2023) Model polikryterialnoi diahnozyky konkurentospromozhnosti pidpriemstv elektronnoi torhivli [Model of multi-criteria diagnostics of competitiveness of e-commerce enterprises]. *Upravlinnia rozvytkom skladnykh system*. Vol. 54. pp. 106-113. Available at: <https://doi.org/10.32347/2412-9933.2023.54.106-113> (accessed April 5, 2026).
15. Derzhstat. Ofitsiyniy sait. Available at: <https://stat.gov.ua/> (accessed April 3, 2026).

Дата надходження статті: 03.04.2026

Дата прийняття статті: 24.04.2026

Дата публікації статті: 04.05.2026